

[Bernhard Baunsgaard]

ring. Ganske vist falder renten, men får regeringen, sådan som den tidligere skatteminister, hr. Lykketoft, mente heroppefra for et øjeblik siden, held til at stoppe inflationen i Danmark og der sker det mådelige fald i renten, som der er udsigt til, ja, så stiger realrenten, for realrenten er jo forskellen mellem inflationen og den markedsrente, der er. Så kan man naturligvis få gennemført, at dette bliver en permanent beskatning. Derfor ville det være så afgørende, om man kunne spørge de sagkyndige, som vi jo dog som borgere i Danmark alle skal være med til at betale, også selv om vi ikke må få at vide, hvilke gode råd de giver, og vi derfor kan risikere, at ministeren helt ser bort fra, at der dog var nogle, der også kunne have forstand på skat ud over ham selv. Det er jo set før, ikke med den nuværende minister, men med så mange andre ministre.

Jeg sagde, da jeg i mandags aftes absolut over hals og hoved skulle afgive udtalelse til betænkningen, at så vidt jeg kunne skønne, pålagde man forsikringselskaber m.fl. særlige administrative besværligheder. 2 dage efter kunne jeg læse i Børsen, at det er lige netop det, der sker. Man har end ikke konsulteret dem og spurgt: hvad er betingelserne for jer? I hvert fald har man ikke taget hensyn til det, sådan at forsikringselskaber og pensionskasser nu er i den situation, at de må begynde udbetaling, allerede har sendt udbetalinger af sted og senere må modregne for den formueskat, som lægges på her i huj og hast.

Det er rigtigt, at det store underskud tilsiger, at vi gør noget ved det, men der er ingen undskyldning for, der er ingen sagligt holdbar forklaring på, at det skal gøres netop for 1983 i stedet for at begynde i 1984, så at man giver sig tid til at gennearbejde det.

Se, når jeg sagde før, at den tidligere skatteminister på dette punkt godkendte, at regeringen formentlig fik held med sin politik, nemlig til at stoppe inflationen, så skyldtes det de udtalelser, som den tidligere skatteminister kom med om kursen på indeksobligationer. De har jo $2\frac{1}{2}$ pct. i realrente, men det, man har friholdt, er $3\frac{1}{2}$ pct. Hvis man derfor skal anlægge en realistisk kurs, så må det forudsætte, at kursen bliver et sted mellem 75 og 80. Jeg vil stærkt advare imod at tro, at man kan komme væsentlig højere op, medmindre naturligvis regeringen får meget held

med sin politik. Bliver inflationen meget lille, nogle få procent, så får hr. Lykketoft ret, og da han var tilfreds med kursen, ja, så må det vel være ud fra dette.

Jeg kan se, at jeg skal skynde mig at blive færdig. Jeg har kun to bemærkninger. Jeg håber, at jeg kan få lov at tage dem med. Den ene bemærkning er til hr. Lykketoft, der nu har indgået forlig med regeringen, hvori det siges, at det ikke er sikkert, til trods for at man får $\frac{3}{4}$ år til det her i folketinget, at det er muligt at gennemføre en realrentebeskatning for 1984. Det er den samme hr. Lykketoft, der mente, at det kunne gøres på 1 eller 2 måneder, hvis bare det var ham, der sad i stolen. Om løftet om aldrig at beskatte de forsikringer, der er indgået før 1984, kan jeg vel nøjes med at citere Børsens leder fra forleden dag:

»Politiske løsninger er billige i denne tid«.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg må måske oplyse, at der på talerpodiet er anbragt en lampe. Den lyser rødt, når de 10 minutter er gået, og det ville man kunne se, hvis man ikke havde dækket den til.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Selv om jeg også gjorde det under førstebehandlingen, så bliver jeg nødt til én gang til for historieskrivningens skyld – jeg ved, at historieskrivning betyder meget for hr. Bernhard Baunsgaard og interesserer ham meget – at slå fast, at socialdemokratiet aldrig har foretrukket en formueafgift fremfor en realrentebeskatning.

Det, der er af kerne i den sag, er, at på et tidspunkt, hvor vi sad med det radikale venstre og drøftede alle mulige, tænkelige politiske løsninger, hvor vi kunne finde en fælles platform, nævnte jeg som en mulighed, at man som en 1-årig overgangsløsning kunne lave en formueafgift, fordi det var hurtigere at stille det apparat op, end det var at stille en realrentebeskatning op. Det syntes det radikale venstre ikke var nogen god idé. Nu kommer regeringen med forslaget. Det er klart, at så afviser vi det ikke umiddelbart, hvis vi til gengæld kan få en aftale. Det var det, vi sagde under første behandling. Det er det, vi har fået.